

KDYŽ NÁM BYLO MÍŇ

OLIVER
LOVRENSKI

román Paseka

přeložil Václav Křenek

Když nám bylo míň

Vyšlo také v tištěné verzi

**Pa
se
Ka**

Oliver Lovrenski

Když nám bylo míň – e-kniha

Copyright © Paseka, 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Oliver Lovrenski
KDYŽ NÁM BYLO MÍŇ

Přeložil Václav Křenek

This translation has been published
with the financial support of NORLA

Tento překlad byl vydán
s finanční podporou NORLA

DA VI VAR YNGRE
Copyright © Oliver Lovrenski, 2023
Translation © Václav Křenek, 2024

ISBN 978-80-7637-524-6
ISBN ePUB: 978-80-7637-638-0
ISBN MOBI: 978-80-7637-639-7
ISBN PDF: 978-80-7637-640-3

*všem večerům
z kterých si toho moc nepamatuju
s lidma na který nikdy nezapomenu*

VÁM

*co jste se dělili o teplou fantu
a studený zbytky kebabu
vela a cíčka*

*a laciný vtipy
když to bylo to jediný co zbývalo*

a VŠEM

*co jsou příliš zaneprázdněný
udržováním svých životů
než aby je vyprávěli*

*jednoho dne
si musíme odpustit*

*všechno co jsme kdy
řekli udělali a zapomněli*

brácha

v noci mě vzbudil telefon vod marca, brečel, říkal umřel,
ivore, umřel, a já nepotřeboval slyšet kdo abych věděl, prostě
sem to jen típnul

BRÁCHOVÉ

sušená kýta a rasismus všedního dne

dneska už vim, proč si lidi stěžujou na ty nejdebilnější kraviny, všechno začlo, když sme měli hlad, takže alright, jeli sme splašit nějakou chálku, ale co přesně? normálně by to bylo v pohodě, protože sme buď chálovali kebab, sharovali pizzu, ale když má člověk řádný love, možnosti se votevíraj, víš co, more money more problems

takže basically, ta nevýznamná votázka, co si dáme, se stala tím největším světovým beefem vo to, čí země je lepší, protože nejdřív arjan řek, že chce indickou, ale marco na to prej, ne, bariis iyo moos, a to sem musel zavrtět hlavou já a říct, hoši zapomeňte, dneska je to chorvatská, a tak začla slovní válka přímo uprostřed nákupáku gunerius, skoro sme vodstartovali nový arabský jaro, když tu brácha jonas zařval tím nejvíc soft hlasem, a co já, hm, já chci s-s-sušenou kýtu my na to prej, co sušenou kýtu, dal si ruku na prsa a řek, sušená kýta, to je n-národní pokrm, nebudte rasisti

žebřík

a v devítce, předtím než sem se stal regulérním feťákem
a pořád sem měl normální kámoše, sme vyhustlili xany,
a jestli víš, tak víš, když lupneš jeden, lupneš další, a pak
by sis je nejradši nalupal všechny, a nakonec už sem jel
druhý platíčko a vytuh na gauči a ne a ne se vzbudit, měl
sem se potkat s kámošem, co věděl, že si ujždím na těhle
srandách, a teď nevodpovídám, vylez po žebříku do okna
a bušil a já vytuhlejš na gauči, mezitím si volal s marcem
a chystal se vytočit 113

naštěstí se mu podařilo jedno vokno vtevéřit a vlámat
se dovnitř a pak mě vzkřísit

když sem přišel k sobě, stál nade mnou se slzama na tvářích
a jenom prej, ivore, já tě mam rád, ale už nemůžu

candyflip

marco mi volal vprostřed hodiny a prej, slyšels to, brácho, jak arjan ve třídě domlátil ty dva zmrdy walláh, cops ho čapli, tak sem se zeptal co se stalo a arjan se asi vzbudil a přišlo mu, že slunce svítí a svět se točí v rytmu candyflipu, proto se po první hodině odporoučel na čtyřicet minut na hajzl, a když se vrátil, tak byl v rauši a křičel něco vo tom, že všichni maj bejt kámoši a milovat zemi, až na něj dva pakoši začali řvát zasranej buziku a arjan prej, cože sem a hodil po prvním lavici a druhýho sejmul boxerem a pak dorazili cajti a já facetimoval s arjanem až když už seděl vzadu v autě s bílýma stěnama, odhalenýma bradavkama a zářivým úsměvem, zeptal sem se, jak to de a von jen zavrtěl hlavou a řek, brácho, přemejšlels někdy, že všechno živý si je rovný, vod zejtra sem vegan

rodinný dealy 1

byli sme v kebabu a jeli sme si lowkey dissbattle, nejdřív marco prej, oh jonasi vypadáš tak moc jako kid, že jediný koho můžeš jebat sou pedáci, a to vlastně byla trochu pravda protože kolikrát starý chlapi přišli jen tak za jonasem a začli si s nim povídat, ale víš co jonas se jen tak nedal a prej, jo a tvoje čelo je č-č-černý a ve-velký jako moje televize, když ji vypneš a všichni zařvali úúúú zabil, protože jonas měl fakticky největší telku z nás všech, 65 palců samsung a integrovanej netflix, a pak si marco sundal bundu a zvažněl as fuck, ale předtim než stačil něco zahlásit, tak se do toho vložil arjan a prej: jo, ale zase mu to jeho čelo neseřeže jeho fotr a na to my zase úúúú zabil, ale ne tak nahlas protože to bylo docela drsný a všichni na jonase, to ho necháš aby takhle do tebe kéroval, takže se jonas oklepal a prej, ale tak můj f-f-fotr mě aspoň chtěl a to dokonce i ali za kasou zařval zabil, protože všichni věděli, že arjan žije v děcáku a jeho fotr ho nejspíš nechtěl

**...this shit is mad, for my guys I've been a bro,
friend and fucking dad**

ve školce byl táta zlatníkem, vojákem, astronautem a pirátem,
von vlastně hlavně nebyl, ale pirát znělo víc cool

la familia

ale jakoby neznal sem tak dobře arjana a jonase, ne jako marca, dokonce ani toho, ale tak, upřímně, je to cirká měsíc vod tý doby co marco začal chodit k nim do třídy a voni začli felit s náma, neni divu, že neznám jejich voblíbený chálky a tak, no jo, a vůbec, když seš s lidma tolik, poznáš je rychle, aspoň s drogama to jde ráz na ráz, trip a máš pocit, že se znáte pět let, jo, a my tripovali snad už jedenáctkrát, tak to potom dělá kolik? aspoň pade

problém

teda marco mě čas vod času sral, dneska mi volá a budí mě tak brzo, že ani netušíš, a von prej, sem viděl tvý storýčko, kolik sis toho včera vzal? sem mu řek že sem si vzal zbytek saklu, kolik, čtyři a půl éčka, řek, ivore, přemejšlels, že máš problém s drogama? já na něj, co ti jebe kámo, hod' kamenem, kdos bez viny, nejseš na tom vo nic líp, von prej, sem, ivore, a jestli to nevidíš, tak je to problém

ola starr

poprvý sem potkal jonase na schodech vzadu za
candysshopem na bislettu kousek vod lille-b

bylo to hned na začátku střední, jestli sme tam chodili
tak čtyři-pět dní, seděl sem s marcem na schodech,
drtili sme fumo a čekali na nějakýho kida, na kterýho
natrefil ve třídě

pamatuju si, že sem řek, to je von, s trochou údivu v hlase,
páč ten kluk byl tak malej a bledej se světlýma vlasama
a vypadal fakt vynervene, jako by měl mluvit před celou
třídou, ale marco prej, jo a walaalkey – dej mu šanci,
přestože je kapku different když se s nim sblížíš walláh
korán, feelneš ho

řek sem alright, páč sem věřil marcovi, a když se na
nás podíváš dneska, uvidíš, že marco měl pravdu

polo

a vlastně marco se nejmenuje marco, je to liban, liban mohamed ali, což si vlastně myslím je docela libový, páč kdyby se stal boxerem, tak se jmenuje skoro stejně jako the goat, ale stejně na něj všichni volaj marco prostě marco, a upřímně si myslím, že většina nezná ani jeho pravý jméno, jako jonas a arjan ho samozřejmě teď už znaj, páč sme jim vyprávěli tu storku, ale do tý doby věděli hovno

to co se stalo bylo když sem chodil do první třídy na základce a jednoho dne marco přijel do norska a taky začal chodit do školy do stejný třídy jako já, a tenkrát na začátku ještě neuměl mluvit moc norsky, byl tak trochu outsider se kterým nikdo moc nechtěl kecat, takže se snažil lidi získat smíchem, ale rozesmát někoho není tak lehký, když člověk nemluví stejnou řečí, a tak se jednoho dne během hodiny zvedl a zařval marco! jako v tom videu, kde stojí dva lidi v poli slunečnic a jeden zařve marco, a ten druhý vyskočí do vzduchu a křikne polo, takže všude na světě když někdo zařve marco, někdo další odpoví polo, a já věděl, že všichni to video viděli, páč když se objevilo, všichni to křičeli, ale teď nikdo nevydal ani hlásku, takže nakonec sem se zvednul já a zakřičel POLO! tak hlasitě až se ucha vyloženě lekla, a přestože sme šli rovnou do ředitelny, bráška se smál tak široce, že se nemuselo svítit a pak když sem ho viděl při těláku, sem na něj prej, marco! a on zakřičel zpátky polo! a vod tý doby každý ráno sem místo čus řval marco! a von odpovídal polo! a tak se z nás stali bráchové, a tak dostal svůj jméno

el chapo

chtěli sme bejt 2pacem a zlatanem a jordanem a tysonem
a eldenem a banksym a podnikatelem jako musk, takže to
nebyly sny, co nám chybělo, ale naděje, a proto sme teď tady
a je z nás chapo

jonasův malej bráška 1

jonasův fotr zas vypad chlastat, takže sme byli u něj a popíjeli a po chvíli marco prej, jonasi, proč vlastně nežiješ s malým bráškou u máti, a jonas zvažněl, pak řek, před p-p-ár lety v devítce to tak bylo, jenže se pak vo-vo-vodstěhoval a mamka si nás nemohla dovolit nechat voba, tak sem šel k němu, jednou mi z-zlomil nos, a já řek, že sem to při těláku schytl míčem, ale když sem pak byl s mamkou v mekáči, rozbřečel sem se a řek, mamko, já chci domů, a vona fakt řekla dobrá, můžeš, a já byl tak šťastnej jakoby se svět najednou rozzářil tisícem barev a řek sem, vždycky si budu uklízet pokoj a vynášet vodpadky a nebudeš mě vo to vůbec muset prosit, a pak mamka řekla, seš hodnej kluk, zejtra vyzvedneme tvý věci, a bylo to lepší jak extáze, přísahám, celej mekáč se proměnil v dis-diskotéku

jonasův malej bráška 2

arjan na to prej, takže brácho, měl ses stěhovat a nechat tu toho kreténa, co teda bylo? jonas si loknul, řek, m-mamka mě přijela vyzvednout autem, vyběhl sem s báglem a pak sem se vracel ještě pro jeden s pokešema, ale když sem pak vyšel ven, ma-malej bráška se zrovna stěhoval dovnitř, a von prej, čau, řek sem, ma-mamko, co ten tu d-dělá, řekla, ale jonasi, vždyť víš, že vás nemůžu mít voba, tak sem řek, ne to je dobrý, to radši budu bydlet s t-t-tátou

viděl sem rodit se děti i umírat svý kámoše

potom sme uzavřeli silent agreement, že bylo dost kecání vo rodinejch záležitostech a místo toho sme kecali vo muzice a jonas prej, hej víte, kdo je larsiveli? sem si na něm začal ujíždět, a my na to prej, jo, všichni ví, kdo je veli, brácho, seš debil, tvuj fotr ví, kdo je veli, ale von na to prej ne, včera sem mu ho pouštěl a neznal ho, pak marco hodil facepalm a tajně poslal do chatu #pray4jonas, ale taky pustil lullaby freestyle a ze všech hochů se staly citlivky

i ♥ škola 1

upřímně, škola je pěkně devastující zkušenost, jakože střední sotva začla a člověk se už cejtí úplně done a každý ráno se vzbudim a říkám si možná to všechno byl jen strašně zlej sen a ve skutečnosti je mi 20, sem v chorvatsku s pěti holkama, dětskej olejíček a tři pepperoni pizzy, ale ne, pořád chodim do školy a učim se, proč maj nějaký šutry víc barev

trojka 1

neměli sme do čeho píchnout, a tak sme se sešli u tygra a marco čóroval drinky, takže každej dostal tři, kromě jonase, protože tomu ten třetí vypil marco a jonas fňukal, že je to nefér, že dostal jen dva, ale marco řek, že trojka je jen pro dospělý

bejt beznadějně beznadějnej

potkali sme ředitele ze střední a von si nás dobře pamatoval, to nikoho nepřekvapilo, tak sme ho pozdravili a vlastně se už dekovali, když tu se mě zeptal, tak z tebe bude právník jo, jaký sou vyhlídky, a já netušil co říct, ale marco mě zachránil, řek, je to beznadějný, ale my to nevzdáme

síť mezi sluncem a vodou

mezi národním a akerským přístavištěm je malý zákoutí oslofjordu, co se jmenuje pipervika a je tam molo, je jich tam teda víc, ale tohle je hustý, páč do něho vyřízli velkou díru a do díry dali síť jako na ryby, jen tahle je pro lidi, a pod ní šplouchá voda a nad ní svítí slunce, takže skoro pokaždý když sme tripovali na acidu nebo éčku, sme vyrazili tam do sítě a vznášeli se nad mořem

i ♥ škola 2

a nezlepší se to, ani když už s marcem nechodíme na stejnou školu, jak to bylo vod první, kdy sme každej jeden den seděli ve třídě, držkovali, dělali brajgl, a teď se někde učí, jak se staví domy, zatímco já tady sedím nad němčinou 2 a občankou, páč když vydržíš, možnosti se votevřou

ea7 a jordany

upřímně, nepamatuju si život bez marca, děcka na základce se párkrát ptaly, ha, jak můžete bejt bráchové, vždyť si ani nejste podobný a marco to trochu ztrácel, a prej co, jak to myslíš, že si nejsme podobný, pak sme vždycky dělali blbý, jakože nevíme, i když sme moc dobře věděli, asi proto že marco vypadal jako ali z kebabu a já jako natěrač volodě ale only cash my friend, only cash

a i když sme voba vysoký, von je hubenější
s vobrovskym afrem, co vevnitř nikdy nenavlhne,
vobčas tam schovává sakly, ale většinou tam má
jen afro pick, a já nemam afro, ale toho nejkratšího
balkánskýho ježka, jako bych byl jeden z vobranců
chorvatský repre, akorát že já nemůžu hrát fotbal,
páč sem si ve čtvrtý natáhnul tříslu a k tomu nemám
dobrý tempo, jinak marco vždycky nosí ea7 bundu na
zip a pod ní svetr kenzo, kterej je modrej a je to jedinej
pořádněj svetr co má, páč svý love utrácí za weed,
kebab a velo, takže má taky na nohou v jednom kuse
svý modrý jordany, páč sou to jediný boty co má, a když
se tam vobjevila díra, tak sme ji zatejpovali černou
gaffou, co sme šlohli z elektra, páč to neni tak vidět,
nebo je to trochu vidět, ale to je fuk, whatever, kdo se
mu doprdele kouká na boty

kavárenský politici

když sme chodili na základku, brával mě marco tu a tam po škole do kavárny na grønlandu páč tam věčně vysedával jeho strejc i přes ty nejpěknější letní dny, abti-marco byl skutečnej G a sypal dvacku na zmrzlinu, a my utíkali do vobchodu a kupovali si vodový kolový nanuky po vosmi korunách za kus, a když byl ve vopravdu dobrý náladě, hodil dvacku každýmu (!) a to sme pak mohli splášit tu nejlepší zmrzku, comeback s největším úsměvem

ale před love vždy dával abti životní lekci, jakože když se snažíš ve škole, bude z tebe politik, dělej dobrej dojem, a když chceš mít dobrý prachy, vobčas musíš spolknout hrdost a to je v pohodě

když mě tam marco vzal poprvý bylo nám sedum-vosum, upřímně, vorosil sem se, páč kolem každýho stolu v kavárně sedělo spousta starších kárů, máchali rukama a mluvili tak nahlas, že skoro křičeli, a já rozuměl piču páč mluvili somálsky, tak sem se zeptal marca, co se děje, řek, chill brácho, to je jen fadhi ku dirir

addictive personalities

říkaj něco vo addictive personalities, a myslím, že to na arjana sedí, páč pár tejdnu potom co si prvně zahulil, sme seděli v dominos a sharovali malou pizzu a vodu a počítali love, estli máme na weed a když sme zjistili, že sme krátký, začal brečet

paralen

poprvý, co se marco řádně napil, nám bylo kolem třinácti a byl totálně na sračku, další den sem mu volal a prej, jak to de, řek, už nikdy nebudu pít walláh, strašně mě bolí hlava

shotta soul

arjan prej, se tolik nestresujte s těma love, dejte si brko a chill, marco řek, seru ti na tyhle hipický kecy, vyrůstal sem na suchým chlebu k večeři a v pyžamu chodil na lyžařskej den do školy, umřu dřív než budu zase broke

všechna zvířata jsou si rovna, ale

když sem byl malej, chtěl sem bejt advokát, mít vlastní firmu s vobrovskou cedulí na dveřích, aby všichni věděli, kdo je tady šéf, marco by měl kancl hned vedle, a na recepci by byla ta nejlepší kunda v šedý sukni, a když bysme vcházeli do soudní síně, všichni by prej, ohhh to sou přece voni, soudce si ani neškrtně!

vod základky sme s marcem byli nejlepší ve třídě, matika, norština, ajina, it, všechno, všechny sme strčili do kapsy, hlásili sme se jako vo život, po škole sme procvičovali, dokonce sme si po večerech četli a volali si, jak ti vyšel tenhle příklad, a co tenhle, pak sme se zkoušeli navzájem ze zlomků

ale dřív nebo pozdějc sme se začli nudit, jakože sme přišli do třídy a měli přečtenou celou učebnici, tak sme šli za učitelem ať nám koukaj navalit těžší úkoly, ale voni na to prej ne, je lepší když nebudeme dělat žádný rozdíl a marco řek, bůh udělal rozdíl tím že každýho stvořil jinýho a já řek zasraný komouši, páč sem to slyšel ve volební síni, ale voni už vo tom nechtěli slyšet, takže sme každou hodinu už stejně všechno věděli a neměli do čeho píchnout, ale museli sme něco dělat, a tak sme kecali a dělali chaos a učitelé to nedávali, a abyste to nechápali špatně, neříkám, že je to ten jedinej důvod, ale rozhodně jeden z hlavních proč sme to teď provařili víc než kuchařky v jídelně

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Když nám bylo míň.
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.